

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. Sancta Elisabetha. Filii in mansuetudine serva animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. Eccl. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Sancta Elisabetha.

Fili in mansuetudine serva animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. Eccl. 3.

Considera, quis sit ille honor debitus animæ. est facere, ut illa præcipiat, non pareat. Hic est honor illi debitus, quia ad hoc nata est, nempe ut imperet, tanquam Regina, non ut obediat quasi ancilla. *Sub te erit appetitus tuus, & tu dominaberis illius. Gen. 4. v. 7.* Vide ergo, quantum illi injuriam faciat, qui cogit quotidie servire carni, imò cuius ejus parvi quantumvis sordido, servire gulæ, servire jocis, servire somno, servire quoque libidini. *Fili*, non sic age, *fili serva animam tuam* in gradu debito, scilicet Regnantis, & sic da illi honorem secundum meritum suum.

2. Considera honorem istum, quem diximus, esse internum. hunc verò sequitur alius externus videlicet, ut animam tuam, quemadmodum meretur, præponas omnibus ceteris, quæ minoris sunt pretij. & quantum sunt ista? sunt omnia caduca: quia quod caducum est, deficit, ipsa verò æterna est. *Da illi igitur honorem secundum meritum suum.* Præhabendo amicitia vanæ hominum, præhabendo honori, facultatibus, ipsique vitæ corporis, quam tantopere amas. hoc enim ejus est meritum. *Cuncta,*

qua habet homo, dabit pro anima. Job. 2. v. 4. & inveniri quædam test, qui non vereatur tam facile vendere etiam inimico? *Fili* serva, cujus te peniteat dicitur *Fili serva animam tuam* ab illa eam pro nihilo eripere tibi cogit & sic da illi honorem secundum meritum suum.

3. Considera summum animarum idcirco non in eo consistit illi sceptrum & imperium tanquam Regine, aut cunctis præfata terre bonis. Talis hic homo qualem quisque, quantum merito factus existat, illi dare tenetur est proprius eorum, qui potius magis student, facere scilicet ut terra fruatur DEO. *Amara* vivet. Hic est finis, propter quod ipsa est condita. eccur igitur differre saltem statuis in veritatem? da istum, quoad potest in presenti, orationi vacando, loquendo, agendo cum quantum potes. *Prævenit enim tibi dominus. Os. 6. v. 3.* o quantum honor est, si tu eum illi præstiteris efficiet hic honor, ut facile egeris utrumque illi serves. quis multum habet cum DEO.

meritum, vilipendit sensus, unde periculum non est illis subijciendi animam te servam. & quisquis multum habet commercij cum DEO, illi pariter vilescunt caduca omnia, & sic periculum non est, ea unquam præferendi pretio Animæ. Itaque *Fili serva animam tuam*, per collectionem internam, que eam evagari non sinat, quacunque labet, ceu foret vilissimorum patrum filia vaga. Jer. 31. v. 2. & sic *da illi honorem secundum meritum suum.*

4. Considera ad hæc omnia facilitas obtinenda tanquam medium à Sapiente præscribi, ut sis mansuetus. *In mansuetudine serva animam tuam.* nec mirum id esse debet, quia nihil est, quod tantopere te impediatur, ne pro merito aestimes Animam tuam, quam si facile commovearis. Ratio est, quia commotio turbat intellectum, & cum magna est, etiam offuscatur, atque tenebris offundit: in eo vero statu quomodo pretium animæ æstimes, quod oportet? non aestimatur anima per id, quod sensus dicunt: imò infelices isti censores potius suggerent, ut contemnas. aestimatur per id, quod tibi intellectus dicat. unde vides, quanta sit necessitas eum servandi innubem: id autem facit mansuetudo, opportunè reprimendo motus, qui possent confurgere. hinc est, quod ad veritatem auscultandam ista maxime dispositio requiritur. *Esto mansuetus ad audiendum verbum DEI.* Eccl. 6. quia hæc aptissima dispositio est ad eam cognoscendam: ad eò ut ex sensu S. Au-

gustini Mansueti sint illi, qui non contradicunt verbo veritatis. quia mansueti præ alijs omnibus intellectum habent nubilis vacuum, & sic, ut paria sint cetera, præ illis eam melius cognoscunt. Ecce igitur, quid factura sit mansuetudo. intellectum servabit purgatum & placidum, ut tantò melius de rebus judicet. & si ita est, nonne vides, quanti referat satagere, ne commotione turberis? *Fili in mansuetudine serva animam tuam.* Si commovearis, jam turbatus est intellectus, quia nihil ita perturbat ut Ira. *Turbatus est à furore oculus meus.* Pl. 6. v. 8. atque in eo statu non solum non dabis animæ tuæ honorem illum, quem meretur, sed eum ipsi tolles; imò, si necesse sit, cum maximo ejus vituperio discrimini expones.

5. Considera, quam stupendum gloriosa sancta, quæ hoc die specialius colitur, exemplum reliquerit eorum omnium, quæ hinc Sapiens requisivit. quis enim satis explicet, quam præclarè semper Animæ dederit honorem, quem illi dare oportet? sive eam in statu Virginitatis consideres, in illo magis quam unquam aliàs primum ei dedit honorem efficiendo, ut perfectissimum exerceret in corpus rebelle dominium. Sive in statu suo conjugali spectes, in eo maxime alterum illi honorem dedit præferendo etiam regni fortunæ blandimentis, & caducis omnibus. Sive consideres in statu suo viduali, in eo imprimis tertium honorem illi dedit procurando, ut frueretur DEO in contemplatione

ione non quotidianâ tantum sed assiduâ. Porro cuncta ista obtinuit mansuetudine singulari. ut adeo hæc sit virtus, in quâ se maximè conspicuam reddidit non solum in se ipsâ possidendo, sed facile etiam derivando in alios. tanta fuit vis, quâ pollebat, sedandi animos irâ invicem accensos.

Proinde imaginare tibi eam prospicere, & ad motum mansuetudinis tibi ore proprio. *Eti in mansuetudine serua tuam.* quemadmodum ego hâc idcirco nunc fruor tanta gloria illi honorem secundum suum.

V.

Confige timore tuo carnes meas, à judicijs enim tuis timeo.
118. V. 120.

Considera mirum fortè videri posse, quòd is, qui jam timet, imò jam diutius timuisse fatetur, timorem à DEO postulet: *Confige timore tuo carnes meas, à judicijs enim tuis timeo.* Porro mirari defines, si consideres, à DEO non solum petendum esse, quod non habemus, sed id etiam, quod habemus. tantum est quovis momento illud amittendi periculum, nisi DEUS nos in possessione stabiliat. Deinde, quid hoc loco David postulavit? postulavit, ut timor illè, quem habebat in spiritu, etiam redundaret in Carnem. & sic non id postulavit, quod habebat, sed quod non habebat. verum siquidem est, illum habuisse superiorem sui partem bene subjectam DEO, sed non perinde inferiorem, vel, ut melius dicitur, animalem. hæc enim crebram & acrem suscitabat pugnam. unde volebat, ut timor ille Divinus, qui cordi inerat, non in corde persi-

steret, sed summo quodammodo corde transiret ad corpus, ut quasi glacie rigescens redderetur habile ad eos motus rebelles. sunt illi adeo proprii. Hoc est quod ille petere proposuit, et dixit: *Confige timore tuo carnes meas.* Concupiscentiam rejectionem propriam. Concupiscentiam ita S. Augustinus docet. & oportet, si id possis consequi, timere debes aspirare, & idcirco precari DEUM, ut configat hoc timore sensus tuos: configat tuam, configat oculos, configat aures, configat te totum eo modo, ut ne sensus quidem insolens libere tibi creet saltem admodum mobile. Confixio materialis à corpore transiit ad cor. Spiritualis à corde transiit ad corpus. quo Sancti temporis spiritus id consequuntur, ut etiam crucifixam habeant crucifixam: *Carnem suam crucifixerunt.* Gal. 5. v. 24. Adde quod bene vel jam mortuam vel mortuam